

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta št. 18
Poštno ček. račun: št. 9-12410

Cena: Posamezna št. L 20
Naročnina: Mesečna L 85
Za inozemstvo: Mesečno L 150

Leto III. - Štev. 2

Gorica - 11. januarja 1951 - Trst

Izhaja vsak četrtek

MIR ALI VOJNA ? TRUMANOV GOVOR

Ko smo si na pragu v novo leto 1951 drug drugemu voščili, smo med voščila vpletali tudi iskreno željo po miru. Tako je bilo pri nas, tako je bilo povsod drugod po svetu. In vendar danes človeštvo trepeta v strahu pred novo vojno. V Aziji — na Koreji — že od junija lanskega leta teče kri. Nekaj usodnega visi v zraku, čeprav večina človeštva iskreno hrepeni po miru. Kdo torej pripravlja vojno in kdo si jo želi? Če hočemo dobiti odgovor na to vprašanje, moramo soditi po dejanjih, ne po besedah.

Iz izkušnje vemo, da so za moderno vojskovanje potrebne dolge priprave. Potrebne so dobro oborožene in opremljene armade. Brez takih armad se ni mogoče vojskovati. Ko govorimo o teh stvarih, moramo imeti vedno pred očmi, da je svet danes razdeljen na dva tabora: na sovjetsko-komunistični tabor, v katerem je bodisi hote, bodisi nehoti okoli 800 milijonov ljudi in ga vodi Sovjetska zveza ter na zahodno-demokratski tabor, v katerem inajo najmočnejši vpliv Združene države. Nobena tajna ni, da želi Sovjetska zveza raztegniti svojo oblast na ves svet. V kratkem času petih let po vojni si je že podvrgla več malih narodov, Estonsko, Latvijo, Litvo, Poljsko, Češkoslovaško, Madžarsko, Romunijo, Albanijo, Notranjo in Zunanjo Mongolijo, Mandžurijo, Severno Korejo in pa ogromno Kitajsko. To so gola dejstva. Dejstvo je nadalje, da ima Sovjetska zveza danes najmanj 200 divizij vojaštva pod orožjem, najmočnejše letalstvo in najmočnejšo tankovsko armado na svetu. Poleg tega je pod njenim poveljstvom na stotine kitajskih divizij, 20 romunskih, 10 madžarskih, 15 bolgarskih, 25 poljskih, 15 češkoslovaških in nekaj albanskih divizij. Zdaj pa si ogledajmo zahod. Amerika ima vsega največ 20 divizij raztresenih okoli po svetu. Velika Britanija 6 do 8, Francija 10 in druge manjše države skupno kakih 10 divizij. To je vojaška moč Atlantske zveze, ki nosi glavno težo za obrambo svobodnega sveta v Evropi in Aziji. Vmes je še nekaj nevtralnih držav — Španija, Turčija, Švedska, Jugoslavija, Švica, ki bi spravile skupaj tudi kakih 100 divizij. Vendar pa vse to skupaj ni nič proti ogromni sovjetsko-kitajski premoči.

Rekli smo že, da moramo pustiti besedo dejstvom in ne besedam. In ta dejstva govore, da se je vojna na Koreji sprožila na zahtevo Sovjetske zveze in da ima ona najmočnejšo armado na svetu ter se torej ona pripravlja na vojno. Samo zato je še ni začela, ker zaenkrat še nima toliko atomskih bomb kot Amerika. Zahod ne želi vojne, kar nam dokazuje dejstvo, da je vojaško tako strahotno nepripravljen. Brez armad se pač ne more vojskovati. Zahod ni bil pripravljen niti na obrambo, kar nam najlepše dokazuje Koreja. Ko so se Sovjeti po koncu zadnje vojne naglo oboroževali, so zahodne države spale. Iz sanj jih je zbudila šele kruta resničnost na Koreji. In še sedaj so pokazale življenjsko silo le Združene države. Daleč za njimi je Anglija, ki je že ob Hitlerjevem napadu komaj ujela zadnji vlak, da se je rešila, za Francoze, pa tudi za Nemce in druge manjše evropske narode pa lahko rečemo, da še danes ne razumejo komunistične nevarnosti in so pripravljani le zelo malo žrtvovati za rešitev in obrambo svoje svobode. Kaj pomeni zlata svoboda, razume-

jo le tisti, ki so jo že izgubili in se ne morejo več pomagati. Večina ljudi na zahodu si želi, da bi jih branila Amerika, kar je seveda tam zbudilo vročo kri. Razni ameriški politiki, kot n. pr. bivši predsednik Hoover in senator Taft pravita, naj se Amerika umakne iz Evrope in Azije in naj misli le na lastno obrambo. Evropi naj Amerika pomaga takrat, če bo sama postavila na noge močno vojsko in pokazala voljo, da se brani. Uradna ameriška politika je veliko bolj potpečljiva in zato je predsednik Truman imenoval generala Eisenhowerja, zmagovalca iz druge svetovne vojne — da prevzame poveljstvo skupne atlantske vojske, ki pa jo bo treba šele organizirati. Čez dve leti bi ta vojska po sedanjih načrtih imela 60 divizij.

Ali je torej položaj brezupen? Po človeško gledano je še vedno več možnosti za rešitev mira. Stalin morda le ve, da se je danes že zgnila Amerika s svojo ogromno in-

dustrijsko silo — za njo pa počasi caplja tudi Evropa. In Stalin ve, da bi na koncu verjetno zgubil vojno ter bi s tem ugonobil nele sebe, ampak tudi svetovni komunizem. Sicer pa se oba tabora lovita za čas. Če bo imel zahod ob ščitni ameriške atomske bombe dovolj časa, da bo spravil na noge močno obrambno silo, potem Sovjeti ne bodo imeli dovolj poguma za napad. Če hočejo pričeti vojno, morajo to storiti kmalu, ali pa vojne sploh ne bo. Usoda sveta je torej odvisna od tega, ali bo zahod dovolj enoten, odločen in vojaško močan, da bo lahko preprečil sovjetski napad.

Mi pa se kot katoličani tudi dobro zavedamo, da je nad nami vsi Bog, ki vodi tudi usodo narodov. Vojna je kazen za našo nepokorščino. Če se bo človeštvo skesano spreobrnilo k Bogu, bo odvrnilo njegovo jezo in preprečilo to kazen, sicer bo pač moralo okusiti bič, katerega si je samo prostovoljno spleto. — ac

EISENHOWER V EVROPI

Eisenhower je prišel v nedeljo v Pariz, da obišče države atlantskega pakta. Po obisku se povrne v Ameriko. V Evropi se bo nastanil šele sredi februarja. V nedeljo se je z sestalo s maršalom Montgomeryem ter s številnimi francoskimi vojaškimi funkcionarji. Govoril je tudi po radiu ter povedal, da se vrača v Evropo kot vojaški poveljnik. Dejal je tudi, da nobena zunanja pomoč ne more braniti Evrope. Treba je najti voljo in moralne sile ter sredstva za zgraditev obrambe v Evropi. Mislim, da grozi nevarnost vsem, in zato se ji moramo zoperstaviti vsi. Naša zveza bo dokazala, da je to bolj zavezništvu za mir kot za vojno. Zgleda, da se bo Eisenhower domenil z odgovornimi francoskimi činitelji o njihovem prispevku v skupno atlantsko vojsko. V zvezi z Eisenhowerjevim obiskom v Evropi je vodja ameriških pomorskih sil v Evropi admiral Carney izjavil, da je pooblaščen nuditi svojo pomoč ozemeljskim silam, ki so pod Eisenhowerjevim poveljstvom.

General Dwight EISENHOWER, vrhovni poveljnik zaveznških ekspedicijskih sil v Evropi med drugo svetovno vojno ter sedanji vrhovni poveljnik atlantskih obrambnih sil.

Ameriška pomoč Jugoslaviji

V soboto so Združene države podpisale z Jugoslavijo pogodbo o pogojih za uporabo 38 milijonov dolarjev, ki jih je Amerika na zahtevo predsednika Trumana dala za nujno pomoč Jugoslaviji. Glavni pogoji so, da morata tisk in radio kar največ poročati o ameriški pomoči, katero bodo nadzorovali ameriški opazovalci. Pomoč je treba pravično razdeliti brez kakršnih koli verskih, plemenskih ali političnih razlik. Kar bo jugoslovanska vlada od prodaje zaslužila, mora porabiti za pomoč otrokom in potrebnim.

Zarečenega kruha se res več poje kot zapčenega. Ni še dolgo, ko so jugoslovanski komunisti udrihali čez Marshallov načrt in Ameriko, zdaj pa z nasmejanimi obrazi in odprtimi rokami sprejemajo pomoč Uprave za gospodarsko sodelovanje, brez katere bi danes ljudstvo že krepko stradalo (funkcionarji seveda ne, ker že imajo potrebne zaloge).

Korejsko bojišče

Na Koreji se umik čet OZN nadaljuje. Seveda komunisti imajo pri prodiranju velike izgube, kajti čete OZN vodijo srdite obrambne boje s katerimi hočejo čim več zaustaviti prodirajoče kitajske in severnokorejske enote. Fronta ni nikjer statična. Po padcu Seula se zavezniške obrambne črte nahajajo mnogo bolj proti jugu. Po zadnjih vestih so čete OZN morale že zapustiti mesta Vonju in Osan. Vonju je zelo važno promeno križišče, iz katerega vodi važna pot proti zapadnemu delu polotoka. Ista usoda kot Vonju čaka tudi Chungju, ki je tudi važno prometno križišče. Kitajci so napadli že 38 km južno od Vonju-ja in grozijo z odrezanjem železniške proge, ki vodi proti Taguju. Ob umiku Amerikanci sistematično uničujejo vse, tudi drevesa, kar bi prodirajočemu sovražniku lahko nudilo kakršnokoli kritje pred zavezniskimi letalskimi bombnimi napadi. Ameriška letala ne napadajo samo komunistične bojne položaje, temveč tudi njihovo nepo-

Truman je imel 8. januarja t. l. po starem običaju ameriških predsednikov svoj govor pred Kongresom, v katerem je dal osnovno linijo ameriški politiki v tem letu.

Truman je korejski napad pripisal Sovjetski zvezi, katere imperializem je hujski nego oni bivše carske Rusije in se pojavlja v dveh oblikah: prevrat in notranje revolucije, zasedla z zunanjim napadom. Če ne morejo voditelji Sov. zveze uporabiti prvega načina, se poslužujejo pa drugega, ki je zunanji napad. In to so napravili, ko so ukazali svojim satelitom, da napadejo Južno Korejo. Naša državna varnost, je rekel Truman, je močno povezava z varnostjo drugih svobodnih držav, zato one potrebujejo našo in mi njihovo pomoč. Naša varnost bi bila v nevarnosti, če bi Sovjeti zasedli zapadno Evropo, ker bi s tem povečali svoje zaloge premoga za dvakrat in one jekla za trikrat. Pa tudi s tem dejanjem bi nam postavili nasproti take vojaške sile, ki jih ne bi bilo več mogoče izenačiti. Truman je tudi izjavil, da so ZDA pripravljene se pogajati s SZ za dosego dalekosežnih rešitev. Voditelji SZ so nam dali razumeti, da moramo imeti na naši strani ne samo pravico, temveč tudi silo. Če gradimo našo moč — kar tudi delamo — je mogoče, da bodo sovjetski voditelji pogledali resničnosti v obraz in dali na stran njihove načrte za zavzetje sveta. Z naše strani bomo delali za mirno rešitev mednarodnih nasprotij. Podpirali bomo OZN in bomo ostali zvesti velikim načelom mednarodnega sodelovanja, ki jih izraža listina OZN.

Nato je postavil svoj program 16. točk, na podlagi katerega bo zahteval od kongresa odobritev tozadevnih zakonov:

1) odločitev za povečanje vojaške moči ZDA; 2) revizija zakona o novačenju; 3) vojaško in gospodarsko podporo drugim državam; 4) odlok za povečanje proizvodnje; 5) izboljšanje poljedelskih zakonov; 6) izboljšanje delavskih zakonov; 7) rešitev stanovanjskega vprašanja; 8) sredstva za povečanje sanitetskega osobja; 9) pomoč drugim državam, da zadovoljijo zahteve na šolskem področju; 10) povečanje davkov za kritja stroškov pri oborožitvi.

Nato je rekel, da se bodo ZDA vojaško popolnoma pripravile, se-

veda če bodo to smatrale za potrebno in da bodo ZDA povečale svojo vojsko na 3 milijone mož. Rekel je tudi, da se bo mogla povečati zmogljivost letalske industrije Amerike tako, da bodo lahko izdelali 50 tisoč modernih letal letno.

Ob koncu je Truman pozval na enotnost in na odpravo raznih nasprotij, ki obstojajo med strankami.

Kaj pravi Tito

Med raznimi izjavami dopisniku agencije »United Press« Edvardu Korryju, je Tito med drugim dejal tudi, da je vojna na Koreji brez-pomembna ter, da bi bilo bolje, če bi se sile OZN od tam umaknile, ker Koreja v sedanjem trenutku ne predstavlja nikake strateške važnosti. Rekel je, da je položaj Evrope bolj važen in obenem nevaren. Na njeno varnost bi bilo predvsem treba misliti. Rekel je tudi, da 600 tisoč mož romunske, bolgarske, madžarske in albanske vojske predstavlja izrazito ost proti Jugoslaviji. Rekel je tudi, da Jugoslavija lahko kljubuje tej in še večji sili. Poudaril je, da Jugoslavija je še vedno socialistična država, kljub njenemu sodelovanju z Zapadom. Izjavil je tudi, da Stepinac ne predstavlja nobene nevarnosti za Jugoslavijo, vendar ga je nemogoče izpustiti zaradi neugodnega odmeva, ki bi ga imela njegova izpustitev med pravoslavnimi.

Oborožitev Japonske

Mac Arthur je v novoletni poslanici japonskemu narodu napovedal, da se bo morala tudi Japonska ponovno oborožiti, če se položaj v svetu ne bo izboljšal.

Bivši predsednik Združenih držav Herbert HOOVER, ki zagovarja novi ameriški izolacionizem, o katerem smo govorili v prejšnji številki.

General Vu zunanji minister

Po poročilih agencije »Nova Kitajska«, je bil gen. Vu, ki je pred nedavnim vodil komunistično kitajsko delegacijo v OZN, imenovan za zunanjega ministra rdeče Kitajske. Njegova osebnost in spretnost v nastopih pri OZN, je gotovo veliko vplivala, da je bil imenovan na tako odgovorno mesto.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

DRUGA NEDELJA PO RAZGLAŠENJU

Iz svetega evangelija po Janezu
(Jan 2, 1-11)

Tisti čas je bila svatba v Kani galilejski in Jezusova mati je bila tam. Povabljen je pa bil na svatbo tudi Jezus in njegovi učenci. In ko je vino poslo, reče Jezus njegova mati: Vina nimajo. — Jezus ji pravi: Kaj je to meni in Tebi, žena? Moja ura še ni prišla. — Njegova mati reče strežnikom: Kar koli vam poreče, storite! — Stalo pa je tam po šegi judovskega očiščenja šest kamnitih vrčev, ki so držali po dve ali tri mere. Jezus jim reče: Napolnite vrče z vodo! — Napolnili so jih do vrha. Nato jim reče Jezus: Zajemite zdaj in nesite starešini. — In nesli so. Ko je pa starešina pokusil vodo, ki je postala vino in ni vedel odkod je — strežniki pa, ki so bili vodo zajeli, so vedeli — pokliče starešina ženina in mu reče: Vsak človek daje najprej dobro vino, in ko se napijejo, tedaj slabše. Ti pa si dobro vino do zdaj prihranil. — Tako je v Kani galilejski storil Jezus prvi čudež in razodel svoje veličastvo — in njegovi učenci so verovali vanj.

□

Današnji evangelij dopolnjuje razglajenje. Cerkev je slavila ta dogodek že na praznik razglajenja Gospodovega. Ob tem prvem čudežu se zavemo, kako smo majhni. Če tudi bi ves svet prepregli z označevanjem božje besede, s svojo vero, z ljubeznijo in skrbjo, bi bilo brez pomena, če ne bi Bog dajal življenja.

Ne more biti drugače. Ljudje ne

zmorejo vsega in omagajo. Ljudje ostanejo vedno ljudje, če prav so člani cerkve ali morda celo vodniki. Če bi samo na ljudeh slonelo božje kraljestvo, bi nekega dne z ljudmi vred padlo.

Samo Bog zmore vse. On lahko potrka na vsako srce. Nešteto poti ima na razpolago. Včasih se poslužijo preproste besede, drugič je potreben pravi čudež. Nekoga gane pesem, drugega prijatelj, knjiga, spomin, navdih, ljubezen in še toliko drugih stvari. — Bog lahko celo udari: s žalostjo, s rano, z bridkostjo, s slovesom in smrtjo. Tako prihaja Bog v vsaki duši in se ji razodeva.

To spoznanje nam je v tolažbo. Seveda nas pa ne sme zapeljati v brezdnelje in lenobo. Delati moramo naprej, nositi Luč, prinašati Boga. Dolžnost vsakega katoličana ostane, da stavi vse svoje moči Bogu na razpolago. Delati je treba tako, kakor bi bila rešitev sveta odvisna samo od nas. Istočasno pa moramo biti prepričani, da samo Bog daje uspehe našemu delu.

Iz ljubezni do ljudi je Jezus v Kani galilejski storil prvi čudež, iz ljubezni jih je potem storil še mnogo in jih tudi še bo, če bo potrebno.

NEDELJSKA MOLITEV

VSEMOGOČNI VEČNI BOG, KI VLADAŠ VSE, KAR JE V NEBEŠIH IN KAR JE NA ZEMLJI, USLIŠI DOBROTNO PONIŽNE PROŠNJE SVOJEGA LJUDSTVA IN DAJ NAŠIM ČASOM SVOJ MIR.

sprejeti sv. obhajilo pred ali med časom obiskov cerkva, ki se lahko izvršijo istega ali tudi v različnih dneh. Ta spoved in to sv. obhajilo pa morata biti različna od velikonočne spovedi ter sv. obhajila, ki sta že itak predpisana.

5. Jubilejne cerkve, kjer naj se izvršijo svetoletni obiski, so naslednje:

a) Za vernike mesta Gorice in Ločnika: a) stolnica, b) lastna župna cerkev, c) cerkev Sreca Jezusovega ter e) kapucinska cerkev. — Verniki stolne župnije naj obiščejo kot četrto cerkev sv. Ignacija na Travniku, verniki župnije Sreca Jezusovega pa cerkev sv. Justa.

b) Za vernike podeželskih duhovnjakov so določene naslednje cerkve: a) domača cerkev, b) cerkev, ki je sedež lastnega dekanata (za vernike župnije, ki je sedež dekanata, naj dekan določi cerkev najbližje župnije), c) druge cerkve, ki so v mejah lastne duhovnije in katere določi domači duhovnik. Če v mejah lastne duhovnije ni drugih cerkva ali javnih kapel, naj domači duhovnik določi eno ali dve cerkvi ali javni kapeli bližnje župnije, ki pa morajo biti tudi po njihovem župniku določene kot jubilejne cerkve.

6. Jubilejni odpustek lahko dobiš tudi večkrat, ako večkrat opraviš navedene pogoje ter ga lahko nakloniš vernim dušam.

7. Prevzvišen nadpastir pooblašča župnike ter kaplane zavodov, redovnih družin ter spovednike redovnic, da lahko omejuje število cerkva ter obiskov iste cerkve, odnosno, da lahko naklonijo spregled od obiskov cerkva vsem onim, ki jih dejansko ne morejo izvršiti, kot n. pr. redovnicam, zavodničarkam, priprtim, bolnikom in bolehnim, bolniškim potrebnicam, stareškom dovršenih 70 let. Tem naj se pristejejo tudi delavci, ki ne morejo opustiti svojega dela.

8. Spovedniki lahko naklonijo svojim spovedancem spregled od obiskov cerkva, ne pa od dolžnosti predpisanih molitev, sv. spovedi in sv. obhajila. Spovedniki naj tudi točno proučijo navodila sv. penitenciarja, ki jim poverja izredna pooblastila.

9. Če bi ne bilo mogoče vstopiti v jubilejno cerkev, ker bi bila zaprta ali prenatrpana, naj se molitve zmolijo stoje na pragu ali pred vhodom.

10. Na vratih vsake jubilejne cerkve naj se izpoštvijo tiskovina z navodili, kako verniki dobe jubilejni odpustek.

Pametne besede državnega predsednika

»Javni blagor državljanov in njihovega zdravja ni še ves v dobro urejenih bolnišnicah in v zadostno razporejeni zdravniški oskrbi. Je že cela vrsta drugih neobhodno potrebnih činiteljev, ki tvorijo podlago srečne državljanske skupnosti. Da bo naše ljudstvo živelo dobro in zadovoljno, mu je potrebna dobra in primerna hiša, zadostna in tečna hrana, časa primerna obleka in obutev, snaga v stanovanjih in po naseljih, higijensko neoporečna voda po mestnih in vaskih vodovodih — sploh vse, kar utrjuje zdravje državljanov in preprečuje njih obolenje.«

Tako je govoril predsednik republike San Domingo na vseameriškem zborovanju zdravnikov in socialnih delavcev, ko je prej naštel socialne neprilike, ki so stiskale mlado republiko odkar je dobila svojo neodvisnost v letu 1844. Otok San Domingo leži v tropskem vročem pasu blizu Mehškega zaliva. Tam so vlade do zadnjih časov predvsem obračale vso pozornost na zdravstvene zavode zaradi pogosto nastopajočih tropskih boleznih. Šele zadnjih 20 let so začeli načrtoma zdraviti zlo pri korenini. Dvignili so življenjsko raven prebivalstva v njegovem vsakdanjem življenju, obrnili so vso pažnjo na stanovanjske hiše, na zdravo pitno vodo, na zadostno in zdravo prehrano, na krajevnim razmeram primerno obleko — in bolnišnice so se začele prazniti, ljudstvo pa z veseljem delati in se socialno in duševno razvijati.

Ta vzgled naj bi posnemali vsi državniki, ako jim je res dobrobit državljanov pri srcu. Kaj pomaga vsa prekomerna in prehitvejoča industrijalizacija v deželi, če ima zato biti nižje prebivalstvo lačno, hoso in nago? Bolnišnice se bodo polnile, jetika bo morila mlado in staro, veselje do dela in življenja bo izginilo. — Sveta dolžnost vseh državnih voditeljev bo morala biti v tem, da dvignejo življenjsko raven vseh državljanov, jim ustvarjajo pogoje za zdravo in zadovoljno družinsko življenje, ki je vir in podlaga vsakega državnega napredka, in da nujne omejitve, ki jih od državljanov terjajo, tudi v svojem lastnem gospodarstvu izvajajo. Pesele namreč mičejo, zgledi pa vlečejo. Da so vodilni sloji z vsem potrebnim in nepotrebnim obilno oskrbljeni, a da imata po kmetskih delavnih družinah oče in sin eno samo prazno srce, ki jo izmenjuje nosita po potrebi, je pač znamenje zavozčenega gospodarskega načrta v državi, pa naj bo ta že kapitalistična ali socialistična ali komunistična.

Nastop lažnih duhovnikov v podložniških državah

Lažni duhovniki, ki so jih izučili v Sovjetski zvezi, nastopajo — po nedavnem poročilu vaticanske radijske postaje — na Poljskem zlasti v mestih. Ti duhovniki se na zunaj obnašajo, kot da bi bili pravi katoliški duhovniki, skrbno pa se izogibajo cerkva in pravih katoliških duhovnikov. Posebno so se izurili za zasebne družinske obiske, zlasti pri onih sličnih državah, ki se jih ni dotaknil komunistični vpliv. Razen tega skušajo ovirati zbiranje pravih katoliških duhovnikov in širijo mirkistične nazore med ljudi, ki niso dostopni za te ideje.

Vaticanska radijska postaja svari zlasti svoje romunske poslušalce pred takimi lažnimi duhovniki in pravi:

»Delo teh lažnih duhovnikov je zlasti v Rumuniji in drugih sličnih državah nevarno, kjer skušajo oblasti zmešati in zavajati ljudi, ki so v dobri veri.«

V Rumuniji so ustanovili pri predsedništvu vlade protiverski oddelek, pravi vaticanski radio v svoji oddaji, s protiversko knjižnico s 70.000 knjigami, ki so jih poslali iz Sovjetske zveze.

Koledar za prihodnji teden

- 14. januarja. NEDELJA. 2. po razglajenju. Hilarij, cerkveni učnik.
- 15. PONEDELJEK. Pavel, puščavnik.
- 16. TOREK. Marcell, papež.
- 17. SREDA. Anton, puščavnik.
- 18. ČETRTEK. Stol sv. Petra v Rimu.
- 19. PETEK. Marij in tovariši, mučenci.
- 20. SOBOTA. Fabijan in Sebastijan, muč.

KULTURA

Božični koncert v Nabrežini

Tudi naša vas je po tolikih letih doživela prvi koncert božičnih pesmi. V nedeljo 7. januarja je slovenska prosveta priredila v naši kino-dvorani velik nastop treh odličnih cerkvenih zborov, svetokriškega, bazoviškega in mačkoljanskega. Med zborov petje so se razvrstile solo-točka in recitacije starih slovenskih božičnih pesmi. Iskreno smo hvaležni vodstvu Slov. prosvete, ki je prav v Nabrežini pripravila letošnji božični koncert. Uvodna beseda g. arhitehta Čekute je tako dobro poudarila, kje se vrši ta skupni božični koncert in zakaj je zelo prav, da se vrši prav v Nabrežini. Zdi se mi, da je bil ta govornikov pozdrav tako lep, tako topel kakor najlepša božična pesem svetokriških ali bazoviških solistk. — O posameznih zborih povemo tako: Mačkoljani so nam ob drugih prilikah že lepše zapeli. Poslušalec dobi vtis, da ta glasovno mladi zbor nima prave prostosti, da bi lahko pokazal svojo veliko zmogljivost. N. pr. pri pesmi »Sv. noč so moški glasovi onemeli nekje na odru in dvorane sploh niso dosigli. Dirigent pač mora meriti moč po prostoru, v katerem zbor nastopa. Ker so naše cerkve in dvorane po obsegu tako različne, zato je previdnost tem bolj na mestu. Mladost, ki žari iz mačkoljanskega zbora, nam je največje poročilo, da se razvije v skrbnem delu v naš najboljši cerkveni in narodni zbor. — Sveti Križ. Prvič smo na naših skupnih prireditvah slišali svetokriške pevce. Znano je, da je v Sv. Križu zelo lepa in velika tradicija cerkvenega zbora. Z veseljem rečemo, da sedanji zbor dela čast svoji vasi in svojim odličnim prednikom — pevcom. Zbor je zelo discipliniran, vstopanje točno, moški glasovi med vsemi tremi nastopajočimi zbori na prvem mestu. Lepo je tudi, da se vrtiččajo med starejše cerkvene pevce mladi fantje tako v bazoviškem kakor v svetokriškem zboru. — Bazovica. Ta zbor je že nastopal na naših javnih prireditvah. Z veseljem zabeležimo kar lep napredek od zadnjega javnega nastopa na Repentabru. Sedaj je zbor veliko bolj enoten, glasovi ubrani, izgovarjavo jasna in tečna. Človeška razveselje, da tako mladi ljudje resno študirajo pesmi, ki jih pojo potem z največjo lahkoto tudi na pamet. Tudi pri tem zboru se čuti premalo svobode in širine v močnih mestih. Vsekakor so tega krivi naši mirni dirigenti, ki ne ljubijo močnejšega izvajanja, čeprav komponist drugače misli. — Za prijetno spremembo so bile solo-točke in ducti. Gospa Čekutova, prof. Marijan Kos, sta odpela več po večini Premrlovih umetnih skladb. Izvajanje teh naših poklicnih pevcev je bilo prvovrstno, čeprav kratke in mirne božične pesmi ne dajo takim pevcom prilike, da bi pokazali vse bogastvo svojega glasu. Prijetno iznenadenje so nam pripravile pevke Sedmak Gizela in Vidoni Cilka iz Sv. Križa ter Grgič Ida in Kralj Magla iz Bazovice. Zlasti oba soprana sta bila nekaj izrednega. Svetokriški duet »Sv. noč je žel pri vsem večeru največje odobra-

vanje. Bazoviška sopranistka ima v pravem pomenu besede zametast glas. Mislim da bi take solistke lahko slišali vsak mesec tudi po radiu. Pesem »Ena lučka prisijala« je prav tako razgrela vsi dvorano.

Ob koncu bi pripomnili, da bi bil zaključek koncerta veliko lepši, če bi pesem »Sv. noč zapela vsa dvorana. Naša božična pesem je tako naša, da jo želimo vsi peti in to ne samo v cerkvi ampak tudi v drugih prostorih. Tudi smo pogrešali mladinskega sodelovanja. Koncert ne bi prav nič izgubil, če bi nastopil tudi mladinski zbor. Spored koncerta je bil vsekakor večji dogodek za tržasko javnost. Zelo prav bi bilo, da se ponovi še letos božični koncert v samem mestu n. pr. v šentjakobski ali kaki drugi cerkvi. Želimo, da naša božična pesem pripravi pot Resnici v mnoga potrta srca.

Slovenski večeri v Trstu

Že nekajkrat je izpadlo poročilo o slovenskih večerih v Trstu in vendar so bili tako zanimivi, da jih moramo zapisati v našo kulturno kroniko.

23. novembra je bil 4. slovenski večer, ki smo ga posvetili našemu velikemu rodoljubu in solniku, škofu Antonu Martinu Slomsku. Ta večer je predaval ravnatelj prof. Martin Jevnikar o Slomsku in njegovem delu, člani Slovenskega odra pa so recitali iz Slomskovih del.

21. decembra je predaval na 5. letošnjem slovenskem večeru pred. gospod Šavelj o nebesnih telesih. Predavanje je bilo silno zanimivo in je njegovo sicer dolgo predavanje poteklo kot minuta. Se in še bi ga poslušali. Po predavanju je bil na sporedu kratek kulturni film.

4. januarja pa je na 6. slovenskem večeru govoril svetovalec za slovensko šolstvo pri ZVU, dr. Anton Kacin. Večer je bil posvečen 400 letnici prve slovenske knjige. Predavatelj je živo naslikal kulturne razmere dobe, v kateri je nastala naša prva knjiga, nato pa je govoril o Primožu Trubarju in njegovemu delu. Člani Slovenskega odra so nato brali nekaj odlomkov iz Trubarjevih del, da so tako poslušalcem pokazali, v kakšnem jeziku je pisal ta naš prvi pisatelj. Vmes pa je zapel več pesmi znani tercet s Kontovela pod vodstvom Alda Daneva. Napredek tereta je naravnost viden. Deležen je bil toplega priznanja. Ubranost in doživetje v pesmi je občinstvo nagradilo, večer sam pa je prav s petjem dobil lep narodni značaj.

5. Prosvetni večer v Gorici

V sredo preteklega tedna smo imeli v Gorici 5. prosvetni večer, ki je bil posvečen našim božičnim praznikom. Na sporedu je bila igra »Božič v Gorjancih« ter razne pevske točke. Tako igra kot tudi pevske točke so bile prav dobro podane, za kar gre vsa pohvala prirediteljem.

PRIHODNI 6. PROSVETNI VEČER BO V SREDO 17. JANUARJA OB 8h ZVEČER.

Božičnica Dobrodelnega društva v Gorici

Kakor že prejšnja leta je tudi letos za božič priredilo Dobrodelno društvo v Gorici božičnico za naše male. To pa obsega dvoje delo: najprej je treba med dobrosrčnimi rojaki zbrati potrebna sredstva in pripraviti primerno igrico, nato pa z nabranim in pripravljenim razveseliti otroke. Zato je moralo društvo, ki ne more računati na podporo nobenih javnih ustanov ali fondov, najprej zbrati potrebna sredstva med našimi goriskimi in videnski rojaki. Hvala Bogu, naši ljudje so se prav velikodušno odzvali. Gospa Kati ni na nobena vrata zaman potrkala in tudi sami so ljudje prinesli svoj dar, ki je bil včasih kar obilen. Več rojakov je darovalo po pet tisoč, neka oseba celo dvajset tisoč lir. Drugi so prispevali v blagoto, poslali so čevlje, obleko, biškote. Letos se je društvo prvič obrnilo tudi na podeželje. In tudi od tam, iz naših vasi so prišli darovi. Vidi se, da se naši ljudje zavedajo namena in potrebe Dobrodelnega društva, ki v Gorici tudi vsakovrstno pomoč vsem, ki se k njemu zatečejo. In teh je veliko.

Tako je društvo s pomočjo dobrih ljudi nabralo čedno vsoto in tudi razno blago, da je moglo obdarovati za božič številne otroke iz naših sol in vrteev in tudi lepo število odraslih, v mestu in tudi na deželi. Najlepše pa je bilo v sredo in četrtek po novem letu. V sredo so se ob 2.30 popoldne zbrali otroci ljudskih sol iz okoliških

vasi v dvorani Marijine družbe. Prišli so s svojimi katehiti skoro polnoštevilno. Natrpali so dvorano Brezmadecne, da pristojujejo igrici »Božič v Gorjancih«, ki so jo pripravili otroci goriskih ljudskih sol. Igrica je težko delo, za otroke morda pretežko. Zato pa so ti tem bolj prišli na svoj račun v drugem delu, ko so se na odru zvrstili drug za drugim pevski zbori iz raznih vasi, da pokažejo, kaj znajo. Začele so deklacije iz Ronk. Kdo je vzel, da ima šola v Ronkih tako pogumne in dobre pevke? Njihovemu zgledu so sledili še drugi: Doberdob, Števerjan, Podgora, Vrhi, vsi so hoteli počastiti božje Dete s kako posebno božično pesmijo.

Pridni, otroci! V dvorani ste se sicer precej stiskali, ali zato vas je ob koncu čakalo veselo iznenadenje: z marčuladom namazan kruh in skrnicej z sladkimi dobrotami. Prav je prišlo posebno onim, ki so dospeli od daleč.

Drugi dan v četrtek se je isti prizor ponovil. Prišli so na vrsto otroci iz Gorice in Štandreža. Ti slednji so se tudi hoteli postaviti in so zato predvajali na odru vrsto božičnih recitacij in prizočkov ter pesmi. Čudili smo se jim, kdaj so toliko pripravili.

Za sedaj izreka Dobrodelno društvo vsem dobrotnikom, in posebno vsem članom najlepšo zahvalo v imenu obdarovanih otrok in odraslih. Božje Dete naj bo vsem obilen plačnik.

DOPISI

Trst

Zadnje dni po novem letu se je nad Trstom skrilo sonce in imamo kar megleno in dolgočasno vreme. Nekaj kapljic dežja, potem spet vlažno ozračje. Tudi v ljudih je opaziti malo živahnosti. Ali je to vpliv vremena, ali je še neprespan in nepozdravljeni maček silvestrovanj in veseljačenja v preteklih praznikih? Tiste dni so si namreč Tržačani privoščili vsega v obilni meri. Saj so znani kot ljudje, ki se radi razveselijo, če je le mogoče. Ali pa je vzrok tem sklonjenim glavam nekaj podzavestni strah pred grožnjo vojno? Naj bo tako ali drugače, Trst te dni ni tako živahen in vesel kot navadno.

Kot posebno moramo omeniti željo nekaterih, da bi na zunaj praznovali Befano. To je pristnemu tržaškemu okusu in tradiciji tako daleč, da se je res treba truditi, da bi temu italijanskemu običaju dali poudarek. Najprej so imeli ti netržaški Tržačani nekaj prireditev za Befano, med drugim seveda na radio. Nekateri pa so na cestah hoteli to izpovedovati na ta način, da so prinesli — kot ob starem letu — cestnim stražnikom kako steklenico vina. A kakor najde malo posamelecev, v zadnjem času ukaz LN o izobčenju italijanskih zastav, tako je tudi obdarovanje Befane na cestah našlo zelo malo poznamcev. To bi se slovensko reklo vsiljevati ljudem tuje običaje in navade. Če ti običaji niso tradicija, je vse prizadevanje zastoj.

Nabrežina

Pretekla nedelja je tudi nabrežinske Slovence nekoliko razgibala. Koncert božičnih pesmi, ki ga je priredila Slovenska prosveta iz Trsta v naši dvorani, je privabil mlado in staro k prireditvi. Toliko nas je bilo, da je morala policija predčasno zapreti vrata in je moralo preko sto ljudi oditi. Podrobno poročilo o koncertu bodo napisali drugi. Nabrežinci bi samo radi povedali, da smo veseli tega prihoda Slovenske prosvete med nas. Veseli smo slovenske prireditve, slovenske pesmi, veselja, da smo se spet enkrat Slovenci zbrali v takem številu v Nabrežini. Vse take slovenske prireditve iz srca pozdravljamo in vabimo Slovensko prosveto ponovno med nas.

NOVICE

Volivni sezname v Gorici

Na občinskem uradu v Gorici so do 13. t. m. vsakomur na vpogled volivni sezname kot je določeno po zakonu. Vsakdo, ki bi bil po pomoti izpuščen ali pa nepravilno črtan, ima pravico do utoka na obč. volivno komisijo.

Popis bivših avstrijskih upokojencev v Gorici

Urad za upokojence pri Sindikalni zvezi v ulici Roma 2 vrši popis vseh bivših avstrijskih upokojencev. Namreč omenjeni urad hoče, po ugotovitvi njihovega števila, započeti akcijo za zboljšanje njihovega

»Glejte, od onega za vas tako nesrečnega večera — Zgaga je naglašal besedo: Vaša — asem jaz jako srečen. Z gospodično Milko sem v tesnem, ljubezenskem razmerju in malo manjka, da nisem ženin njen.«

»Oj, oh! odpri je Oreh usta — saj ne hodite nikdar tja!«

»Seveda ne — pa prihodnjo nedeljo pojdem! Ali vedite, to je vse tajno, silno tajno; nihče ne ve o tem; edini sluga Kveder ve — on je nosil, ko je vročeval strankam v Svetji sodne odloke, gospodični Milki moje šopke — vsak teden po enega; in Kveder zna molčati, zato še nihče ni zvedel o tem. Sedaj je pa obolel in jaz moram poslati jutri važen šopek tja — jako važen, pisemce bo v njem — in v nedeljo pojdem jaz za njim tjakaj! Ali razumete?«

»Razumem! vi torej hočete, da bi jaz nesel šopek tja?«

»Ali ne vi! To je vse edno; samo tjakaj mi spravite šopek v roke gospodični Milki!«

Zgaga je bridko vzdihoval, Oreh pa premišljevanje zmajeval z glavo.

»To se lahko zgodi! Naš eksekutor pojde jutri v Svetje; to je zanesljiv, molčeč mož, pa čemu molčati, če bo v nedeljo

Prosek

Če kdo misli, da smo na Proseku res že zaspali, se moti. Prav živahni smo, posebno za praznike ni manjkalo dobre volje. Ker je že nekaj časa, kar smo imeli slovenski večer, ga pripravljamo za petek 12. januarja. Posvečen bo 400 letnici slovenske knjige. V drugem delu večera, bomo videli nazorno prikazano našo klasično poevest Martin Krpan. Razen tega so na sporedu še druge točke.

Mačkolje

Čprav je naša vasica bolj majhna in se nekaterim zdi, da je Bogu za hrbtnost, pa vendar živimo in živahno delamo tudi pri nas. Ker počiva zemlja in se še niso začela dela na polju, smo pa posvetili že nekaj večerov lepim slovenskim kulturnim prireditvam. To so bile zares kulturne prireditve. Naš pevski zbor, deklamacije, zanimivo predavanje. Pretekli teden smo večer posvetili božičnim običajem in navadam. Prof. dr. Maks Sah je predaval zelo zanimivo in pregledno o božičnih običajih v različnih krajih Slovenije, deklamacije in petje pa je ustvarilo prijetno božično razpoloženje.

Nismo proti veri...

(Iz zaledja Trsta)

Staro leto so nekateri zaključili z visoko kulturnim dejanjem. Na Padričah so na Silvestrovo v večernih urah neznanec v majhni občestni kapelici razbili Marijin kip. Isti večer so v Trebčah ob isti cesti razbili križ. Kdo se je tako proslavil, to raziskuje policija. Preiskava bo verjetno ostala brez uspeha, toda vsak pošten Slovek prav dobro ve, čigavo delo je to.

Ljudje, ki so verni, gotovo ne razbijajo sami sebi svojih svetinj. Krivice je pač treba iskati v tistih vrstah, ki vedno označujejo, da prinašajo ljudem svobodo in pravico. Da, lepa svoboda je to. Sedaj v nočnih urah razbijajo krščanske svetinje, če bi pa mogli enkrat s svojo »svobodo« priti na dan, bi pri belem dnevu pobijali duhovnike in odločne katoličane, zapirali cerkve — vse v znamenju svobode.

Hvala vam, da pridete vendar saj včasih že sedaj s pravo barvo na dan. Ljudem ni treba poslušati po radiu, kaj se godi za železno zaveso. Na lastne oči se lahko prepričajo, kaj se bo godilo tu, če pade na nas železna zavesa.

gmotnega položaja kot so to že storili v Tridentu, Boenu in Trstu. Omenjeni urad je odprt ob delavnikih od 10h do 12h.

Šolnina za begunce

Kot preteklo leto, so tudi letos prosti šolskih taks vsi dijaki — srednješolci — begunci.

Za dvolastnike

Vsi dvolastniki morajo v teku tega meseca ponovno vložiti prošnjo za obnovitev dvolastniškega potnega dovoljenja. Skupno s prošnjo morajo predložiti obmejni policiji tudi posestniško polo.

po — vašem mnenju — že vse jasno, vse očito?«

»V nedeljo — da, a danes, jutri se morava molčati!«

»Dobro! Toda usluga, za uslugo! Vi plačate polovico stroškov za popravo Majarončkovga voza, in jaz polovico! Saj veste?«

»Gospod Oreh, vi ste grozni! Niti to dovolj, da ne zahtevam od vas odkodnine za novo svojo nedeljsko obleko? Ste li pozabili? Jaz ne! Torej vam bodi odpuščen — kar se pa tiče voza — to je vaša stvar! Jaz obžalujem, pa to nasprotuje pravnemu mojemu prepričanju. Jaz vam pokažem razsodbe najvišjega sodišča, ministerjalne odredbe, državni zakonik, kazenski zakonik, celo govor o takih slučajih, toda molčiva! O obleki ne bom govoril, to vam odpuščem, ampak voz — voz je vaš. Pomislite sicer, koliko stroškov imam že s šopki!«

Oreh je poslušal iz početka s srditim licem zgovornega tovariša. A proti koncu njegovega sermone se je davčnemu adjunkt zvedrilo lice, le nekaj zlobnega, ludomušnega se mu je posvetilo iz oči.

»No, hvala lepa; jaz vas ne bom več nadlegoval! Kje imate šopek in pisemce?«

»Vse je pripravljeno!«

G. Lyall odhaja

Zavezniška vojaška uprava je sporočila, da je v ponedeljek 8. januarja 1951 g. Archibald L. Lyall predal vodstvo Urada za obveščanje javnosti novemu ravnatelju g. Merritu N. Cootesu. G. Cootes bo kot ravnatelj urada za obveščanje javnosti odgovoren za njegovo poslovanje kot to določa ukaz št. 308 z dne 26. julija 1948. G. Cootes je bil doslej ameriški konzul v Karačiju.

G. Archibald Lyall, ki je bil dolgo časa podravnatelj, sedaj pa ravnatelj omenjenega zavezniškega urada, se tako poslovlja od nas. G. Lyall je eden izmed redkih zavezniških častnikov, ki razumejo položaj Slovencev v Trstu in so do nas nepristranski. Rad je prihajal med nas in mi smo ga bili vedno veseli.

Ob odhodu se g. Lyallu toplo zahvaljamo za vso njegovo naklonjenost v imenu vseh Slovencev ter mu želimo mnogo sreče in uspehov na njegovem novem službenem mestu. Iskreno pozdravljamo gospo soprogo.

Obenem pozdravljamo novega ravnatelja g. Cootesa!

Nove osebne izkaznice v Ljubljani

V Ljubljani je poverjeništvu za notranje zadeve mestnega odbora izdalo nove osebne izkaznice. Dejansko je to že tretje izdajanje osebnih izkaznic v Jugoslaviji. Komunisti to delajo, da bi onemogočili razne osebohodilne akcije in kretanja diverzantov. Da bi vodili točno kontrolo nad bivaličem posameznih osumljenecov pri njihovih poklicih in delu. Taka spreminjanja pa seveda tudi zaposlujejo prebivalstvo take, da more manj misliti na prave vzroke težkega stanja, ki so jim ga pripravili komunistični mogotci.

Zgled moštosti

Na seji Mednarodne organizacije za kmetijstvo in prehrano (FAO) je jugoslovanski delegat Krašovec Stane nastopil odločno proti sprejemu Francove Španije v FAO. Krašovec je pa popreje, ko je bil fašizem na višku, na prošnjo fašističnega veljaka Tigomini-ja prestavil v slovenščino knjigo »MUSSOLINI«.

Smrtne obsodbe v Sloveniji

Na procesu zaradi umora aktivistov in članov KO OF AJDOVEC v Suhi Krajinji, Jožeta Kuznika in Lipoveca, se je obtožnica proti Mihi Strumbelju, Francu Zupančiču in Alojziju Uršiču razširila, ker so jim naprtli še druge »zločine« izza časa narodne osvobodilne borbe, ki, da so jih baje zagrešili proti aktivistom. Miha Strumbelj in Franc Zupančič sta bila obsojena na smrt z obješjem, Alojz Uršič pa na dosmrtno ječo. Pač zelo milostno postopanje sodstva v Sloveniji!

Smrt rojaka v Italiji

Dne 5. dec. je v Vicenzi umrl 65 letni železničar v pokoju g. Franc Švab, doma iz Sv. Križa pri Trstu. V počastitev pok. prebalega moža Franca Švaba so Slovenci, bivajoči v Vicenzi, nabrali za Slov. sirotišče v Gorici 1200.— lir. Pokojnega moža Švaba pripravljamo v molitev.

Mohorjeve knjige

Na razpolago je še nekaj izvodov.

Dobijo se: v Gorici v Katoliški knjigarni, v Trstu v knjigarni Fortunato.

Odšla sta v Zgagino stanovanje, in od tam je Oreh odnesel lep, svež šopek, v katerem je tičalo drobno pisemce, na svoj dom. Tam se je mudil nekoliko časa, a kmalu odšel s evetičami k eksekutorju, kateremu je zabičal, kako mu je ravnati, in komu mora oddati šopek.

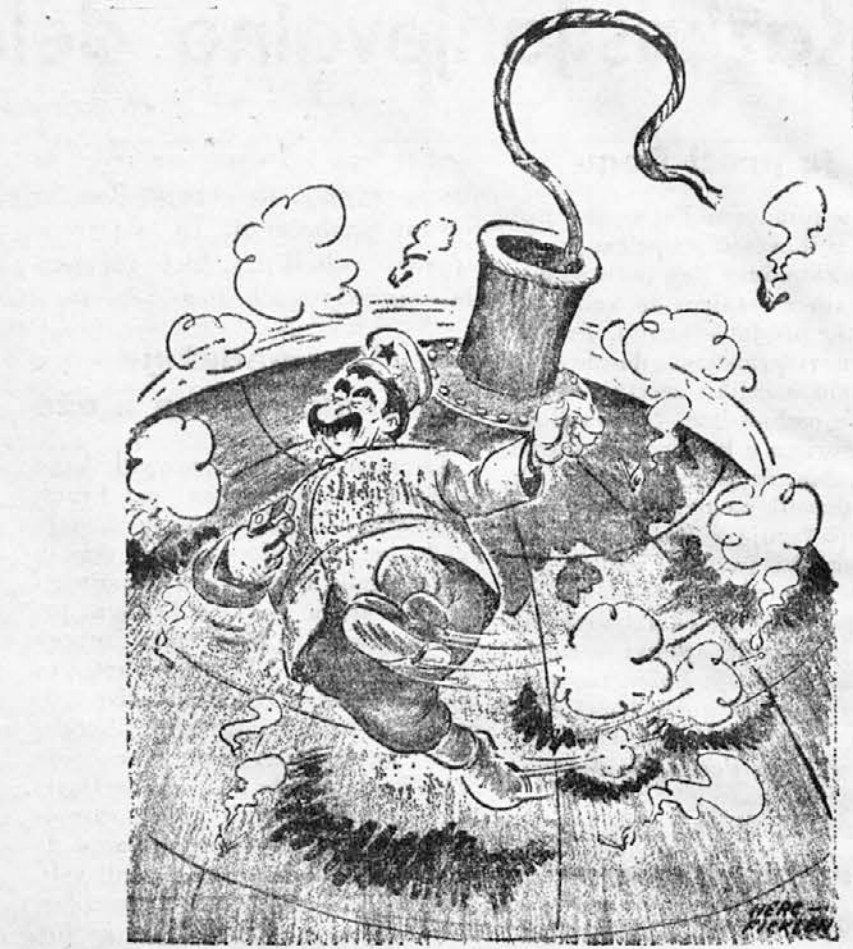
Istega večera sta prijatelja sedela skero do polnoči skupaj, in Zgaga je dal celo za pol litra vina.«

Pošta je prihajala v Osredok prav opoldne in pismonoša je samskim gospodom izročeval pisma kar po krčmah, kjer so sedeli pri obedu. Zato se je prikazal drugega dne po zadnjih dogodkih kar nenadoma na Majarončkovem vrtu ter izročil sodnemu adjunkt lepo kuvertirano in izborno parfumovano pisemce.

Zgaga je ostrmel, a takoj je vedel, kaj in odkod; v svoji sreči je podaril pismonoši tolar za štiri krajcarje.

»Je že tu, odgovor je že tula šepnil je proti Orehu ter niti ni zapazil, kako čudno se vede mladi prijatelj. Venomer je naurč gledal na desno in na levo, kje bi bilo bliže do izhoda. Tudi kloбок je pomaknil pred se in hitro natočil ostanek vina v kozarec; a izpiti ga ni mogel več.

Dva grozna, rjoventu podobna »ha! — ha!« zagrmela sta sodnemu adjunktju iz

Stalin se silno rad igra z vžigalnicami. Kaj če se vname vžigalna vrstica, po kateri skače? Verjetno se ne bo preveč dobro počutil.

(Op. ur.: Mina pomeni v prenešenem pomenu zemeljsko oblo, vžigalice pa odkritje in podtalno rovarjenje komunistov).

ŠPORT

□ Položaj v prvem razredu nogometnega italijanskega prvenstva se ni dovolj jasen, obetajo se še odločilne bitke za prvo mesto. »Big three« INTER, MILAN in JUVEN-TUS vodijo s tehnično sigurnostjo.

Beležimo rezultate minule nedelje: Inter - Torino 3-1, Lazio - Milan 1-1, Juventus - Padova 5-1, Genoa - Triestina 3-2, Como - Pro Patria 2-1, Bologna - Sampdoria 0-0, Fiorentina - Roma 1-0, Lucchese - Palermo 0-0, Atalanta - Novara 3-0, Udinese - Napoli 0-1.

Presenečenj ni bilo: Skoraj vseskozi pričakovani izidi. »Vodilna ekipa« Inter se je uveljavila nad Turinom s tremi streli. Bologna in Sampdoria sta remizirala, Fiorentina pa je le enkrat presenetila rimsko obrambo. Kazalo je, da bo Lazio strmoglavil moštvo Milan-a, a se mu ni posrečilo. Igra je bila zelo napeta in ostra. Novara je postal žrtev Atalante. Med Lucchese in Palermo se je igra močno povlekla, a brez uspeha. Udinese je zapustila domače igrišče praznih rok; pogrešal v njeni igri sposobnosti za izpeljavo napadalnih groženj. Vreli lepe igre usihajo.

GENOA - TRIESTINA : 3:2 (2:1)
»Naj se srce navriska in izjoče...« : Genoa je končno odnesel obe točki! Temeljita »terapija« je pomagala...
V petih minutih je Genoa dvakrat — nepričakovano — pognal usnje med podboje: 2:0. Sledil je nevaren prodor Triestine v nasprotno taborišče. Boscolo (T) je udaril : 2-1.

V drugem polčasu je spet prišel v premoč Genoa. Z dolgimi streli je pošiljal žogo v ogenj, dokler ni povišal rezultata. Tržačanom pa se je sreča nasmehnila še

enkrat: streljal je Petrozzi, vratar ni oddržal : 3-2.

Proti koncu sta moštvi popustili. Genoa je pokazala močno voljo do življenja in do... zmage, Triestina pa je izgubila oni sijaj, ki jo je odlikoval preteklo nedeljo proti Bologni.

LISTNICA UPRAVE

Današnji številki lista smo priložili postne položnice onim naročnikom, ki so nam dolžni naročnino še za leto 1950. Lepo prosimo, da nam v najkrajšem času plačajo vsoto, ki bo označena na poštni položnici, ker drugače jim moramo ob koncu meseca januarja zaustaviti naš list.

Darovi za sklad L. Kemperleta

Zirovnik Antonija, Trst, preplačilo 920; prof. Sturm Roza, Trst, preplačilo 500; razna druga preplačila naših naročnikov iz Trsta še 920; ga. Lukežič Antonija, Napoli, 480; goriški delavec kot novoletno voščilo 200; Bandelli Vida, Milan, 500; g. Cernoia Pietro, Rualis pri Čedadu 100.— lir.

Hvala!

ZA »SLOVENSKO SIROTIŠČE SV. DRUZINE«

Neimenovana 500; Peter Melič v Gorici 500; g. svetnik R. Bratuž, velik škotlo biškovov za praznike sv. Treh kraljev; prevzvišeni knez nadškof Karel 5000; v počastitev spomina pok. Nede Hrovatin 1000; R. P. 500; Justina Milost 200; gospa Grauner 1000; trgovina Martelanz-Zitter več kosov dobrega blaga za otroško perilo in zgornjo obleko; trgovina Koren več razne posode; K. 1000; Slavko Primožič 1000; Trnovce Anton 1500.— lir.

Vsem našim dobrotnikom srčna hvala in zagotovilo molitve!

Odgovorni urednik: Stanko Stanič
Tiska tiskarna Budim v Gorici

grla. Dve kokoši, ki sta se poleg mize kopali v pesku, vzleteli sta z glasnim krikom čez ograjo, in na dvorišču pred hlevom je zatulil priklenjeni sultan.

Tudi Oreh je skočil kvišku ter v tem prebrnil svoj kozarec.

»Torej to ste deli v šopek — to, vi vi —« Zgaga ni mogel dalje, ali pa ga je zavrnila misel, da je kazenski sodnik.

»Kaj? Pokažite!« deje nekako nesramno davčni adjunkt.

Oni vrže kos papirja predenj; v tem mu je pa iz zavitka padlo nekaj bankovcev, katere je hitro pobral.

Oreh je urno pogledal papir — Majarončkov račun o podrtem vozu, ki je zahteval petnajst goldinarjev. Spodaj pa so stale s ponarejeno Zgagovo pisavo, česar pa Oreh niti prečital ni, saj jih je bil snoči sam napisal naslednje vrstice: Zjednjo si usojim pokazati vam račun o hudi nesreči, ki me je zadelo onega večera, ko mi je zasijala tudi največja sreča: — da sem videl in spoznal prvič — Vas!«

A pod temi vrsticami je stalo v nežni ženski pisavi, ki je Oreh tem pozneje čital: »Ker se bojim, da mi prihodnjič pokažete še račun o poslanih šopkih, usojam si istega tu poravnati. Trije šopki a pet goldinarjev — skupaj — petnajst gol-

dinarjev. S tem je morda tudi nesreča pobotana!

Milka

»Oj — vi — vi —« kričal je Zgaga.

»Sedaj boste vendar plačali polovico računa!« deje s prejšnjo nesramnostjo davčni adjunkt, odmaknivši se nekoliko od mize. »Kje je pa poslani denar?«

»Tu, tu je, tu v žepu ga imam. Vi — slepar!« zadajo besedo je le šepetal in potem sikal: »Vidite, šopki me veljajo samo po goldinarju eden — jaz znam in imam kupovati — torej imam še vedno dvanajst goldinarjev dobička! Pa — dvajset — trideset tisoč — o ti — nesramna duša! No, pa čakaj! Voz — sami plačajte, ni vinnaja ne dobite in za obleko, za obleko se bo deva še srečala!«

Od tistega dne naša dva junaka nista več skupaj obdvovala, niti večerjala. Sodni adjunkt se je preselil v drugo krčmo, ker mu pa zvečer niso hoteli krompirja kuhati, zato se je dal premestiti v drug kraj. Davčnega adjunkta pa so tudi drugam poslali; z računom za voz je ostal na delgu, kar mu je pa Majaronček z ozirom na to, da je bil dober goste, radovoljnim srecem odpustil.

KONEC.